

kendt med Resultatet af Hr. Tandlæge Warmings Behandling af Ganespalte med Protese og Taleøvelser i et Par særlig vanskelige Tilfælde og kan ikke udtale andet end Beundring for det gode Resultat, der herved er naaet“. Denne Attest er fra 17. Marts 1902. Herovre faa nu Børnene ikke blot de Remedier, der skulle til for at tale, men de faa ogsaa Undervisning i at tale, hvilket er af den største Betydning. Det er en udmærket Ting, og jeg tænker, at vi alle ville være med til at støtte denne Sag. Og naar nu de paagældende kunne faa Hjælp hos Hr. Warming, er der ingen særlig Grund for os i Jylland til at sende dem til København. Her er det saa, at Staten kun tager sig af Børnene; men de over 17 Aar skulde jo ogsaa gerne hjælpes, og Udvalget har derfor ment at burde henvise Andragendet til Kultusministeren, der, som vi vide, har stor Interesse for denne Sag og et varmt Hjerte for disse stakkels Mennesker. Vi kunne altsaa hjælpe de paagældende lige saa godtovre i Jylland, som hvis de skulle til København. Vi haabe, at der maa komme et godt Resultat for disse Mennesker, der ere saa ilde stedte at have Ganespaltning.

Endelig henviser Udvalget Andragende Nr. 70 fra Skolebestyrer O. Gudme om Statsgaranti for et 3die Prioritetslaan i Marselisborg Kostskoles Grund og Bygninger. Ærede Medlemmer vide maaske, at vi ere komne ind paa at støtte de private Latinskoler i København, hvor der, saa vidt jeg ved, kun er 1 Statsskole, nemlig Metropolitanskolen. De andre Skoler have vi fra alle Sider været saa flinke at støtte, saa at de paa billige og rimelige Vilkaar kunne faa deres Prioriteter ordnede. Nu er der en lignende Privatskole i Aarhus. Discipelantallet var i 1899 62, næste Aar 127, i Maj 1901 var der 172 og i September 1903 var der 175, hvoraf 25 vare Kostgængere. Der er altsaa Trang til en saadan Skole i Aarhus foruden Statsskolen. Udvalget har ikke pure villet henvise Sagen, men henvist den til Ministerens Undersøgelse. Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, og jeg tænker ikke, at jeg yderligere faar Lejlighed til at tage Ordet om disse 3 Sager. Hvad de to Andragender angaar, hvorom der er Forslag af det ærede Medlem for Skern (Ovesen) og det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), skal jeg vente, til de ærede Medlemmer have motiveret deres Forslag.

Ovesen: I Betænkningen under Nr. 5 findes et Andragende fra et Udvalg i Ilderhede og Sønder Felding Sogne om Statstilskud til Bygning af en Kirke paa Ilderhede. Udvalget gør ikke nogen Indstilling, og det ses ikke, hvorvidt der har været nogen Konference med Ministeren om Sagen. Det er ikke noget nyt Andragende, der her er indsendt i Aar. Det er allerede nogle og tyve Aar siden, at der første Gang her i Folketinget fremkom et Andragende om Bygning af denne Kirke, og gentagne Gange har der været Andragende derom hos Ministeriet, og nu i Aar er Andragendet paa ny kommet til Folketinget. Saa vidt mig bekendt har Andragendet aldrig faaet nogen Afvisning fra Ministeriet, og efter hvad der er mig bekendt skal ogsaa den nuværende Kultusminister være venlig stemt for Sagen. Men trods de velvillige Udtalelser er det let at forstaa, at Beboerne blive utaalmodige og meget ønske Kravet om en ny Kirke opfyldt i en ikke alt for fjern Fremtid. At der er Trang dertil, er noget, enhver, der er kendt med Forholdene, vil indrømme. Der er her som mange Steder i Jylland stor Kirketrang, idet Beboerne have lang og daarlig Vej til Kirke. Som sagt, der er kommet velvillige Udtalelser fra de foregaaende Ministre og fra de kirkelige Autoriteter, og baade Provsten og Biskoppen — baade den nuværende og den afdøde Biskop — i Ribe have udtalt sig velvilligt for Sagen, men det er blevet derved. Naar jeg tillader mig at stille mit Ændringsforslag om at henvise Andragendet til Kultusministeren, er det ikke, fordi jeg, hvis Udvalget og Ministeren modsætte sig det, vil fastholde Afstemning, men for om muligt at faa Oplysning om, hvorledes Sagen staar, om der er Sandsynlighed for, at Beboerne i nogenlunde nær Fremtid kunne vente at faa en Kirke bygget. Jeg ved godt, at Vanskeligheden er, at det ikke alene er paa dette Sted, at der er Mangel paa Kirke, men at der er flere Steder, hvor dette er Tilfældet, og at Kirkeforholdene i det hele trænge til en Omordning — i alt Fald er det det Svar, jeg har faaet, naar jeg tidligere har talt med Ministre om Sagen, og der er vel noget i det. Men jeg haaber, at enten Udvalgets Ordfører eller Ministeren vil meddele lidt om, hvorledes Sagen staar, for at Beboerne derved om muligt kunne beroliges og slaa sig til Taals med, at de i en nær Fremtid ville faa deres Krav tilfredsstillet. Jeg skal hermed foreløbig